

РЕШЕНИЕ

№ 131

гр. Бургас, 20.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и девети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Събина Н. Христова Диамандиева

Членове: Калина Ст. Пенева

Кремена Ил. Лазарова

при участието на секретаря Марина Д. Димова
като разглежда докладваното от Калина Ст. Пенева Въззивно гражданско дело
№ 20222000500183 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл.258 и сл. от Гражданския процесуален кодекс.

Подадена е **въззивна жалба** от Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество /КПКОНПИ, Комисията/ с ЕИК 129010997, чрез процесуални представители-държавни инспектори в ТО при ТД на КПКОНПИ - Велико Търново, Д. Д.-Д. и В. П., срещу решение № 260042/23.03.2022 год. по гр.д.№1886/2020 год. по описа на Бургаския окръжен съд, с което **са отхвърлени** исковите на **Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество**, със съдебен адрес гр. Велико Търново, пл. “Център 2”, сграда на Областен управител, ет. 2, ст. 211А **против** ответниците **А. А. Т., ЕГН *******, с адрес гр. К., ул. „Е. А. “ № **, вх. *, ет. *, **Р. В. К., ЕГН *******, с адрес: гр. К., ул. „К. О.“ № * и **М. А. Т., ЕГН *******, с адрес: гр. К., ул. „К. О.“ № *, чрез първите двама ответници като законни представители, всички със съдебен адрес гр. Б., ул. „Т. К.“ № ** - адв. С. С., **за отнемане в полза на държавата на имущество, за което не са установени законни източници на средства:**

I. Иск по чл. 142, ал. 2, т. 2 във връзка с чл. 141 от ЗПКОНПИ за отнемане от **А. А. Т. и Р. В. К.** на следното имущество на обща стойност 122 230 лв.:

-САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ В СГРАДА , който е с кадастрален идентификатор 07079.501.97.1.9 - АПАРТАМЕНТ с площ 57,44 кв.м. с административен адрес: гр. Б., ж.к.,И., бл. **, ет. *, ап. **, състоящ се от спалня, дневна с кът за хранене и кухненски бокс, баня-WC и входно антре, ВЕДНО със складово помещение № 9 с площ от 4,35 кв.м., както и 5,839 % идеални части от общите части на сградата и също толкова от правото на строеж върху терена /на стойност 75330 лв./

-ЛЕК АВТОМОБИЛ „Сузуки Витара“ с рег. № A2266MT, рама № *****, двигател № *****/на стойност 25700 лв./,

-ЛЕК АВТОМОБИЛ „Сузуки SX 4“ с рег. № A0110MT, рама № *****, двигател № *****/на стойност 21200 лв./.

II. Иск по чл. 142, ал. 2, т. 3 във връзка с чл. 141 от ЗПКОНПИ за отнемане от малолетната ответница **М. А. Т. / непълнолетна към момента/** на следния недвижим имот:

-САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ В СГРАДА , който е с кадастрален идентификатор: 07079.501.202.1.2 - АТЕЛИЕ № 2 с площ от 56,61 кв.м., с административен адрес : гр. Б., ж.к. „И.“, бл. **** ет. * жилищен, който е втори надземен етаж, кота +3,40 м., състоящ се от входно антре, дневна с кухненски бокс, спалня, мокро помещение, санитарен възел - баня с тоалетна и два балкона, ВЕДНО с прилежащите му 6,990 % идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху терена /на стойност 84480 лв./,

III.Иск по чл. 151, във връзка с чл. 142, ал. 2, т. 2, във връзка с чл. 141 от ЗПКОНПИ за отнемане от **А. А. Т. и Р. В. К.** на следните суми на обща стойност 36800 лв.:

-сумата от **5100 лв.**, представляваща паричната равностойност на лек автомобил марка „Джип“, модел „Чероки 2.5 ЦРД“, рег. № A6116МС, рама № *****, двигател № *****,

-сумата от **3100 лв.**, представляваща паричната равностойност на лек автомобил, марка „Пежо“, модел „307 2.0 Д“, рег. № A9797МА, рама № *****, двигател № *****,

-сумата от **22 500 лв.**, представляваща паричната равностойност на лек автомобил, марка „Хюндай“, модел „ИХ 20“, рег. № A166ІMP, рама № *****, двигател № *****,

-сумата от **6100 лв.**, представляваща паричната равностойност на лек автомобил, марка „Нисан“, модел „Ноте 1.6“, рег. № A1661 MM, рама № *****, двигател № *****,

IV.Иск по чл. 151, във връзка с чл. 142, ал. 2, т. 1, във връзка с чл. 141 от ЗПКОНПИ за отнемане от ответника **А. А. Т.** на следните суми на обща стойност 87 194,69 лв.:

-сумата от **78569,59 лв.**, представляваща част от внесени средства по

банкова сметка с IBAN ***** В „*****“ АД,

-сумата от **2595,29 лв.**, представляваща равностойността на погасителни вноски по обслужваща кредитна карта сметка с IBAN ***** В „*****“ АД,

-сумата от **2360 лв.**, представляваща равностойността на погасителни вноски по обслужваща кредитна карта сметка с IBAN ***** В „*****“ АД, с титуляр А. А. Т.;

-сумата от **3669,81 лв.**, представляваща равностойността на погасителни вноски по кредити по небанкови кредитни институции, отпускани на А. А. Т.

V. Иск по чл. 151, във връзка с чл. 142, ал. 2, т. 4, във връзка с чл. 141 от ЗПКОНПИ за отнемане от ответницата **Р. В. К.** на следните суми на обща стойност 95971,49 лв.:

-сумата от **7016,21 лв.**, представляваща равностойността внесени средства от трети лица по депозит с № ***** В „*****“ АД; □

-сумата от **7053,74 лв.**, представляваща равностойността на внесени средства по депозит с № ***** В „*****“ АД,

-сумата от **7987,06 лв.**, представляваща равностойността на внесени средства от трети лица по депозит с № ***** В „*****“ АД,

-сумата от **4106,15 лв.**, представляваща равностойността на внесени средства по депозитна сметка с IBAN *****, В „*****“ АД,

-сумата от **16129,11 лв.**, представляваща равностойност на внесени средства по депозитна сметка с IBAN ***** В „*****“ АД,

-сумата от **1500 лв.**, представляваща частичната равностойност на внесени средства по депозитна сметка с IBAN *****, В „*****“ АД,

-сумата от **2591,15 лв.**, представляваща равностойност на внесени средства по депозитна сметка в ***** с IBAN *****, В „*****“ АД,

-сумата от **23611,47 лв.**, представляваща равностойност на внесени средства по депозитна сметка в ***** с IBAN ***** В „*****“ АД, прехвърлени по депозитна сметка с IBAN*****,

-сумата от **25676,60 лв.**, представляваща равностойност на внесени средства по депозитна сметка с IBAN***** В „*****“ АД,

-сумата от **300 лв.**, представляващи равностойност на внесени средства по сметка с IBAN *****, В „*****“ АД.

Осъдена е Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество, със съдебен адрес гр. Велико Търново, пл. “Център 2”, сграда на Областен управител, ет. 2, ст. 211А, **да заплати на ответниците** А. А. Т., ЕГН *****, с адрес гр. К., ул. „Е. А. “ № **, вх. *, ет. *, Р. В. К., ЕГН *****, с адрес: гр. К., ул. „К. О.“ № * и М. А. Т., ЕГН *****, с адрес: гр. К., ул. „К. О.“ № *, всички със съдебен адрес гр. Б., ул. „Т. К.“ № ** - адв. С. С. съдебно-деловодни разноси в размер на

11 307 лв. /единадесет хиляди триста и седем лева/.

Във въззивната жалба се твърди, че обжалваното решение е валидно и допустимо, но неправилно като незаконосъобразно, постановено при допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон, съществени нарушения на съдопроизводствените правила и необоснованост. Твърди се, че при изчисляване на несъответствието съдът неправилно е включил в приходната част доходи и приходи на ответниците в по-високи размери от установените по делото. Оспорено е приетото от съда начално парично салдо от 25 000 лв. относно част от сумата от 10 000 лв. за която се твърди, че не е доказано, че са били налични за ответниците пари в брой. Оспорен е извода на съда, че сумите предоставени от В. К. по банковите сметки на дъщеря му Р.К. и на внучката му М.Т., са от законен източник. Твърди се, че сумата по срочния депозит на внучката внесена от дядото не следва да намира място при анализа, тъй като е налична по сметката към края на проверявания период. Твърди се, че като е дал вяра на свидетелските показания на свидетеля В. К. за дарени от него средства в полза на ответниците, без преценка на останалите обстоятелства и доказателства по делото, съдът е допуснал процесуално нарушение довело до необосновани изводи за получени дарения с установен законен източник, които са в противоречие с практиката на ВКС. Твърди се, че съдът е приел приходи от продажба на недвижими имоти в по-висок размер от установения по делото. Твърди се, че съдът неправилно е кредитирал свидетелските показания на свидетеля Красимир Т.-брат на ответника, тъй като те не кореспондират с други доказателства по делото за движението на парични суми по покупко-продажба на собствен на братята имот, прехвърлен от тях в полза на трето лице. Твърди се, че неправилно съдът е включил в приходната част получени суми от продажба на МПС, за които не е бил установен законен източник на средства за придобиването им, като неправилно е изключил от имуществото на ответниците вноските направени по банковите им сметки. Твърди се, че в имуществото на ответниците следва да се включат и паричните средства независимо от това дали са налични в края на проверявания период. Изложени са подробни теоретични разсъждения в подкрепа на това твърдение, възразено е срещу изправителното тълкуване на закона извършено от страна на съда, цитирана е съдебна практика. Твърди се, че поради сочените нарушения неправилно са увеличени законните източници на средства на ответниците със следните суми : **10 482,60 лв.**, представляваща разликата между признатия от съда начален капитал /по сметки и кеш/ в размер на 25 000 лв. и установяващото се по делото начално салдо към 20.09.2008 г. по банкови сметки на въззиваемите в размер на 14 517,40 лв., **27 896,27 лв.**, представляващи дарени суми от свидетеля Костов, както следва - 10 000 лв. в брой за юбилей на Р.К., 15 003,27 лв. - преведени по сметки на Р.К. от В. К., за които не е установен законен източник на средства и сума в размер на 2 893 лв. внесени от В. К. по сметка на М. К., които са налични към края на проверявания период, **47 115 лв.**, представляваща разликата между

признатия от съда размер на приходи от продажба на недвижим имоти в размер на 65 000 лв. и 1/2 от пазарната стойност на недвижимия имот, продаден с н.а. за покупко-продажба на недвижим имот № *, том *, рег. № **, дело № */**** г. на **.**.**** г. по описа на нотариус № *** в регистъра на НК, вписан в СВ - К., вх. рег. № **/**** г. към момента на продажбата, **36 800 лв.**, представляваща приходи от продажба на МПС, за придобиване на които не са установени законни източници на средства. Твърди се, че съдът неправилно е изключил следното придобито през проверявания период имущество от въззиваемите: **15 003,27 лв.**, представляващи внесени средства с неустановен произход и основание от В. В. К. и **271 760,85 лв.**, представляваща вноски по банкови сметки от А.Т. и Р.К.. Оспорени са и евентуалните изводи на съда за предоставени заеми от трети лица, тъй като по делото не са събрани доказателства за възможностите на заемодателите за предоставяне на заеми, а също, твърденията не кореспондират с отразявания по ГДД по ЗДДФЛ на ответниците за съответните години за получени заеми. Твърди се, че ищецът е доказал предпоставките за уважаване на предявените искове, като неправилното решение постановено от окръжния съд следва да бъде отменено, включително в частта за разноските. Направено е искане предявените искове да бъдат уважени и в полза на Комисията бъдат присъдени разноските за двете съдебни инстанции, ведно с юрисконсултско възнаграждение. Направено е искане независимо от изхода на делото, разноските да бъдат възложени изцяло в тежест на ответниците на осн. чл.156, ал.6 от ЗПКОНПИ, тъй като в хода на производството пред съда ответниците са представили доказателства, които са можели и е следвало да бъдат представени с декларациите по чл.136 и чл.137 от ЗПКОНПИ.

В дадения срок е постъпил **отговор** на въззивната жалба от ответниците А. А. Т., Р. В. К., и М. А. Т., със съгласието на законните й представители А. А. Т. и Р. В. К. -всички чрез адвокат С.С.-*АК. Изложени са подробни съображения за неоснователност на възраженията на ищеца, за правилност на изводите на окръжния съд и на постановеното решение. Сочи се, че своевременно са оспорени твърденията на ищеца за несъответствие на приходите и разходите, използваните от Комисията методи за оценка и третирането на суми като приходи и разходи. Изложени са твърденията за доказаност на възраженията на ответниците направени пред окръжния съд на базата на ангажираните писмени доказателства, заключенията на вещите лица и свидетелските показания, които правилно са ценени от окръжния съд. Твърди се, че изводите на съда по обжалваното решение съответстват на практиката на ВКС и на решението на КС №13 от 2010 год., а подходът на Комисията относно метода и възможностите за отнемане на имущество противоречи на Директива 2014/42/ЕС, на принципите заложиени в КРБ, на ХОП на ЕС и на ЕКЗПЧОС. Твърди се, че поради липсата на значително несъответствие по смисъла на чл.107, ал.2 от ЗПКОНПИ предявените искове като неоснователни правилно са отхвърлени от окръжния съд, чието решение следва да бъде потвърдено, включително в частта за разноските.

Направено е искане за присъждане на съдебните разноси пред въззивния съд.

Въззивната жалба е подадена в срок, от легитимирани лица, срещу акт на окръжния съд, който подлежи на въззивно обжалване, поради което е **ДОПУСТИМА**.

С обжалваното решение Бургаският окръжен съд се е произнесъл по искиви претенции с правни основания чл.142, ал.2, т.2, т.3, вр. чл.141 от ЗПКОНПИ и чл.151 от същия закон.

В проведеното открито съдебно заседание на въззивния съд страните поддържат изразените становища по същество на спора и исканията за присъждане на съдебни разноси.

Бургаският апелативен съд, като взе предвид изложеното по-горе и събраните по делото доказателства, намира от фактическа и правна страна следното:

При проверка по чл.269 от ГПК настоящият съд намира обжалваното решение за **валидно и допустимо**, постановено по подаден пред Бургаския окръжен съд допустим иск на Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество /ЗПКОНПИ, Комисията/, за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество от ответниците А. А. Т., ЕГН *****, с адрес гр. К., ул. „Е. А. “ № **, вх. *, ет. *, Р. В. К., ЕГН *****, с адрес: гр. К., ул. „К. О.“ № * и М. А. Т., ЕГН *****, с адрес: гр. К., ул. „К. О.“ № *.

Ищецът твърди, че в хода на проверката на ответниците, след извършени множество действия по закона за събиране на доказателства и след техния анализ е установено наличие на значително несъответствие по смисъла на чл.107, ал.2 от ЗПКОНПИ вр. пар.1, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ в размер на 544 893,53 лв. в имуществото на лицата, **за периода на проверката от 20.09.2008 год. – 20.09.2018 год.**, поради което се твърди, че са налице основания за отнемане от ответниците на подробно описаното в исковата молба, уточнение на исковата молба /л.687/ и молба за изменение на иска /л.1050/ имущество - посочено по-горе в отхвърлителния диспозитив на обжалваното решение. Ищецът поддържа иска, прави искане за уважаването му и за присъждане на съдебните разноси, включително - юрисконсултско възнаграждение.

Ответниците оспорват предявения иск. Изложени са множество възражения срещу начина по който е формиран извода на Комисията за наличие на значително несъответствие с твърдение, че такова не е налице, оспорено е твърдението на Комисията, че е налице незаконно придобито имущество, което да подлежи на отнемане по ЗПКОНПИ. Ответниците са направили искане за отхвърляне на иска и за присъждане на разностите по делото.

Установено е по делото, че срещу ответника А. А. Т. е повдигнато

обвинение по ДП 1-0/2018 год. по описа на СО-СП за извършени престъпления по чл. 234, ал. 2, т. 3, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 от НК, попадащи в обхвата на чл. 108, ал. 11 т.15, т. 18 и 23 от ЗПКОНПИ. След получено в Комисията уведомление от Специализираната прокуратура вх.№ УВКПКОНПИ-1109/12.09.2018 г. е образувана проверка съгл. протокол рег. № ТД05ВТ/УВ- 7546/20.09.2018 г. по чл. 107, ал. 2 от ЗПКОНПИ за установяване на значително несъответствие в имуществото на проверяваните лица определени с протокол от 18.10.2018 год., а именно: А. А. Т., Р. В. К., В. А. Т.-Д. и М. А. Т., за периода от **20.09.2008 г. до 20.09.2018 г.** С Решение № 304/12.02.2020 г. на КПКОНПИ е образувано производство за отнемане на незаконно придобито имущество в полза на държавата. Искът срещу ответниците е внесен в съда на 27.07.2020 год. след решение №1340/22.07.2020 год. на Комисията. Доколкото задължителната съдебна практика приема, че сроковете за извършване на проверката са инструктивни, неспазването им от Комисията не рефлектира върху допустимостта на иска.

Установено е по делото, че за проверявания период **20.09.2008 г. - 20.09.2018 г.** ответникът А. А. Т. е в брак с ответницата Р. В. К., /бракът е сключен на ****.**.****** год./ Ответникът А.Т. има три деца - Н. А. Т., роден през ******** г., В. А. Т.-Д., родена през ******** г. и ответницата М. А. Т., родена през ******** г.- непълнолетна към момента. М. А. Т. е дете на ответника от брака му с ответницата Р.К.

Първоинстанционният съд е приел съдебна автотехническа експертиза извършена от вещо лице Т. /л.896 л.934/ за оценка на придобитите от проверяваните лица леки автомобили през процесния период по пазарни цени към момента на придобиване и към момента на предявяване на иска – за наличните автомобили, както и към момента на отчуждаването – за отчуждените автомобили.

Първоинстанционният съд е приел заключение на съдебно-оценъчна експертиза извършена от вещо лице П. /л.955/ за определяне на пазарна стойност на придобити от ответниците недвижими имоти за процесния период, към момента на придобиването и към момента на предявяване на иска – за наличните имоти, както и към момента на отчуждаването – за отчуждените имоти.

Първоинстанционният съд е приел съдебно-икономическа експертиза, по въпроси поставени от ищеца във връзка с определяне на разликата между имуществото и нетния доход, извършена от вещо лице П. /л.1011/ и уточнение /л.1087/ на вещо лице П. по уточняващи задачи поставени от ответниците /л.1117/. Прието е допълнително заключение /л.1136/ по задачи поставени от ответниците.

Представени са и са приети многобройни писмени доказателства, разпитани са свидетели.

Съдът кредитира заключенията на вещите лица, представените писмени доказателства и свидетелските показания относно релевантните факти при

съобразяване на изискванията на закона и при комплексна оценка на отделните доказателства, ведно с всички други доказателства по делото.

Законът поставя следните основни кумулативно изискуеми предпоставки **за отнемане на незаконно придобито имущество:**

-проверяваното лице да е привлечено в качеството на обвиняем за престъпление, визирано в чл.108, ал.1 от ЗПКОНПИ - в случая това обстоятелство е налице и по него не се спори,

-да съществува обосновано предположение, че имуществото на лицето, привлечено като обвиняем, е незаконно придобито, **като такова предположение е налице само когато съществува значително несъответствие в неговото имущество /чл.107/. Съгласно §1, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ, "значително несъответствие" е онзи размер на несъответствието между имуществото и нетния доход, който надвишава **150 000 лева за целия проверяван период** - за наличието на тази предпоставка страните по делото спорят .**

Както е посочено в мотивите към Решение № 13/13.10.2012 г. по конституционно дело № 6/2012 г. на Конституционния съд на Република България, лишаване от имущество поначало е допустимо, когато е в интерес на обществото и съгласно условията, предвидени в закона и общите принципи на международното право. Държавата може със закон да контролира упражняването на собствеността, ако това е в публичен интерес или е необходимо за осигуряване плащането на данъци, други постъпления или глоби. На тази основа трайно установената практика на Европейския съд по правата на човека /ЕСПЧ/ изисква всяко ограничаване на ползването или отнемане на незаконно придобито имущество по пътя на граждански иск на държавата спрямо неоснователно обогатилите се лица да отговаря на три критерия: **а) законоустановеност; б) необходимост за постигане на легитимна цел, и в) пропорционалност.** По-нататък в мотивите е разяснено, че на изследване подлежи имуществото, с което лицата са разполагали в началото и в края на изследвания период, увеличението му през същия период от законни източници /трудова дейност, частно предприемачество, наследяване, сделки и т.н./, направените през това време разходи и възникналите задължения.

В доказателствена тежест на Комисията е да установи, че е налице значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице по смисъла на §1, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ - т. е. че е налице онзи размер на несъответствието между имуществото и нетния доход, който надвишава 150 000 лв. **за целия период.**

Съгласно разпоредбата на чл.148, ал.2 от ЗПКОНПИ, недвижимите имоти, превозните средства и останалите движими вещи **се оценяват към момента на придобиването им или отчуждаването им по пазарната им стойност.**

В съответствие с трайно установената практика на ВКС - Решение № 137 от 02.11.2018г по гр. д. № 2507/18, ВКС, IV гр. о., Решение № 129 от 08.06.2015, постановено по гр. д. № 5562/13, ВКС, IV гр. о., Определение № 310 от 5.05.2020 г. на ВКС по гр. д. № 219/2020 г., IV г. о., ГК и др. **съдът приема**, че внесените и постъпили суми по банкови сметки на ответниците /проверяваните лица/, за които не се установява законово основание за внасянето/постъпването им, но които не са налични по тези сметки в края на проверявания период, **нито подлежат на отнемане в полза на държавата, нито са релевантни-чрез включването им в имуществото на ответниците за определяне размера на несъответствието по смисъла на § 1, т. 7 от ДР на ЗОПДНПИ /отм./; /респ. – и § 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ/** – доколкото тези суми само са "преминали" през това имущество в проверявания период – били са разходвани, без да са вложени /респ. – трансформирани / в друго подлежащо на отнемане имущество /, а когато са вложени за придобиването на такова имущество – то подлежи на отнемане, или неговата равностойност ако е било отчуждено – в предвидените от закона случаи, и само ако е налице значително несъответствие по смисъла на специалния закон. Съдебната практика последователно приема-Решение № 147 от 16.09.2019 г. на ВКС по гр. д. № 1998/2018 г., IV г. о. и други цитирани в него, че за да се включат при извършване на преценка за незаконност на доходите, паричните средства, преминали през банковите сметки на лицето или през неговото имущество, **трябва да са налични**, за да е възможно отнемането. Неналичните парични средства могат да бъдат третиращи като преминали през имуществото на проверяваното лице, а както е посочено в решение № 97/18.05.2018 година, постановено по гр. д. № 3224/2017 година по описа на ВКС, ГК, IV г. о. не може да се отнеме равностойността на имущество, което е преминало през патримониума на проверяваното лице.

Ето защо преминалите суми през банковите сметки на ответниците за процесния период, които не са налични в края на периода, не следва да бъдат зачитани нито като приход при внасянето им, нито като разход при тегленето им и не могат да бъдат отнемани, а възраженията на въззивника в обратния смисъл не се споделят от съда.

Следва да се обърне внимание на това, че за разлика от приложения от Комисията метод за изчисляване на несъответствието за всяка отделна година от периода, съгласно изискванията на закона, за да бъде несъответствието между източниците на средства и разходите за придобиване на активи по смисъла на §1, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ, основание за отнемане на имущество, то **трябва да е налице за целия проверяван период**, а не за части от него.

При съобразяване на гореизложеното, при съвкупен анализ на заключенията на вещите лица, останалите доказателства по делото, безспорните към момента факти и обстоятелства, като взе предвид и възраженията по въззивната жалба, настоящият съд приема следното при изводите си относно твърдяното от ищеца значително несъответствие:

Приходи на ответниците през проверявания период:

1. не се оспорва наличност по банкови сметки на ответниците към момента на започване на проверката в размер на **14 517 лв., поради което съдът включва сумата в анализа като приход.**

2. оспорена е наличност в брой в началото на проверявания период от 10 482,60 лв. С обжалваното решение окръжният съд е приел за нормално при положение, че и преди проверявания период ответниците са работили и са били подпомагани от родителите си, да имат освен наличностите по банковите си сметки и пари в брой, поради което е възприел твърдението им, че паричните средства, които са имали в началото на проверявания период **по банкови сметки и в брой, са общо 25 000 лв.**

Имайки предвид стандарта на живот на ответниците преценен на базата на всички събрани по делото доказателства, настоящият съд намира този извод на окръжния съд за обоснован. Както за проверявания период, така и преди това ответниците са полагали труд, те не са имали задължение за водене на счетоводство и отчет, за изготвяне и съхраняване на документи във връзка с приходите си и разходите си, поради което по много от спорните въпроси и за установяването на твърдени от тях обстоятелства за които не се съхраняват писмени документи с достоверна дата, съдът следва да изхожда освен от косвените доказателства, още и от логическите заключения които могат да бъдат направени на базата на нормалното развитие на обществените и социални отношения характерни за българския бит. В настоящото производство, което разкрива определени специфики и отлики от типичните граждански процеси, а също – празноти по отношение на методите на изследване, изводите на съда почиващи на годни косвени доказателства и традиционното, обичайно развитие на отношенията, доколкото не е установено противното, не могат да бъдат приети за необосновани. Ето защо настоящият съд също намира, че следва да се приеме, че към началото на проверявания период ищите са разполагали със сума в брой в размер на **10 000 лв., която включва при анализа като приход за тях.**

3.-оспорени са предоставени през 2012 год. **10 000 лв.** на ответницата К. за нейния ** годишен юбилей от свидетеля К. /баща на ответницата/, с твърдение за недостоверност на показанията на заинтересован от изхода на делото свидетел.

-не се оспорва, че за проверявания период **по банкова сметка на ответницата К. е постъпила сумата от 15 003,27 лв.** преведени парични средства от нейния баща К., но се оспорва установяването на законния източник на тези средства, с твърдение, че е недостоверно бащата на ответницата като пенсионер да е разполагал с такива суми, като не е установена възможността на свидетеля да предостави тези суми на ответниците.

Третото лице В. К. - баща на ответницата е разпитан като свидетел по делото /л.917 и сл./ заявява, че е внасял парични средства по сметка на

дъщеря си Р. К., като давал и пари на ръка - за жилище, за кола, за юбилей и когато е имала нужда - иска Р. да се грижи за него и да го гледа. Внасял и давал пари и на внучката си М. Т. Сочи, че сумите които е давал на ръка на дъщеря си са различни – по 1000 лв., 2000 лв., 3000 лв., веднъж й дал 5000 лв. За юбилея на дъщеря си / ** год./ и дал 10 000 лв. Твърди че сумите са дадени като дарение и свидетелят е нямал очаквания да му бъдат връщани. Според свидетеля през годините е дал на дъщеря си не по-малко от 70-75 000 лв. Давал е пари и на другата си дъщеря, но по-малко. В семейството няма конфликти как да бъдат разпределяни сумите между дъщерите и внуците. Свидателят сочи, че двамата със съпругата му са пенсионери и към момента на пенсионирането си са получили по 7-8 заплати. Винаги са работили през летния сезон, 8 години сеели по два декара чесън и го продавали. От баща си свидетелят имал вършачка и трактор, с които през годините е работил и е спестил пари, продавал и купувал коли, цял живот се занимавал и със земеделска работа през лятото. Имал земеделска земя за която първоначално получавал рента, а преди около 8-10 години продал. Съпругата му също има земеделска земя от която получава рента.

Във връзка с възраженията на ответниците, че не е установена по делото финансовата възможност на третото лице В. К. за предоставяне на твърдените от него суми на ответниците, съдът намира следното: Специалният закон ЗПКОНПИ поставя изисквания за установяване на **законност на придобитото имущество към проверяваните лица** спрямо които е предявен иск, но не поставя изисквания **такова доказване да бъде извършено относно законността на средства на третите лица**, още повече че предположение за незаконност може да бъде направено само след пълен анализ за приходите и разходите на третите лица, което е извън преследваната от закона цел, щом искът не е насочен към тези лица. В случаите когато може да се приеме, че третите лица реално са предоставили парични суми на проверяваните лица /най-често при извършен банков превод/, извън предмета на ЗПКОНПИ се явява **изследването на възможностите на третите лица да предоставят средствата на проверяваните лица**. Съдът намира, че за сумите, за които са ангажирани доказателства и е установено, че за релевантния период са реално предоставени от трети лица и са реално получени от проверяваните лица, до доказване на противното, следва да се приеме, че са **получени от допустими и законни източници на финансиране**. Специалният закон не въвежда задължение третите лица в процеса да доказват възможностите си за предоставяне на парични средства /такова доказване означава процес в и без това усложнения процес/, като такива инцидентни проверки в хода на специалното производство по ЗПКОНПИ, без ясно разписани правила по които да се преценяват възможностите на третите лица, биха били и в противоречие с принципите на законност и пропорционалност, за които стана въпрос по-горе, че са принципи както на националното, така и на европейското право.

Ето защо съдът приема като приход за проверявания период сумата от

15 003,27 лв. - преведени по банков път парични средства от свидетеля К. на неговата дъщеря-ответницата К. За тази сума няма спор, че е реално преведена от третото лице и е получена от ответницата К.

Като взе предвид изложеното по-горе настоящият съд намира, че според изложените от свидетеля К. обстоятелства за предоставяни от него суми както по банков път, така и в брой на неговата дъщеря с намерението за надаряване /свидетелят твърди, че дарявал сумите/, в съответствие с обичайно протичащите отношения в българския бит на подпомагане на роднини по права линия - най-често на деца и внуци и подаряване на подаръци за рождени дни, включително на парични суми, дори поради липсата на конкретика да не може да се приеме за установено предоставянето на суми за проверявания период от свидетеля Костов на неговата дъщеря от по 1000 лв., 2000 лв. и 3000 лв., то следва да се приеме за установено, че в периода на проверката бащата на ответницата и е предоставил сумата от 10 000 лв. за нейния 50-годишен юбилей, която сума следва да се отчете като приход за ответниците през проверявания период.

4.оспорено е включването в анализа на сумата от 2893 лв.- внесени средства от В. К. по сметка на внучката му - ответницата М. Съдът намира за основателни възраженията във въззивната жалба, че сумата **не следва да се включва като приход и разход в анализа**, тъй като е налична в края на проверявания период, не е била разходвана за нужди на семейството през проверявания период, поради което нито е увеличила, нито е намалила имуществото на ответниците.

5. не се оспорва, че общият размер на нетните доходи от трудови правоотношения на А.Т. и Р.К. за проверявания период е 172 267,42 лв., която следва да се включи като приход.

6.ответниците са получили приходи от застрахователни правоотношения в размер на 16 868,1 лв. по което към момента не се спори. Тази сума също се включва като приход.

7.възразено е, че съдът неправилно е завишил приходите на ответниците от продажба на недвижими имоти през проверявания период на базата на пазарните цени на продадените имоти, тъй като същите са придобити преди проверявания период. Възражението на ответника е неоснователно. Съгласно 148, ал.2, т.1 от ЗПКОНПИ, без значение кога са придобити, недвижимите имоти се оценяват към момента на отчуждаването им по пазарна стойност. **Ето защо както при разхода, така и при прихода съдът следва да изхожда от пазарната оценка сочена от вещото лице, а не от отразеното в съставените нарочни документи, в случай, че е установено, че отразената в тях цена е различна от пазарната. Щом при определяне на разхода законодателят е игнорирал отразените в придобивните документи покупни цени, за сметка на друг критерий /пазарната цена/, принципите за равнопоставеност и справедливост в гражданското производство изискват такъв подход и при определяне на продажните**

цени имащи значение за прихода. Установено е по делото, че с н.а. № *** от **.**.**** г., том ***, рег. № ****, дело № ***/**** г. на нотариус № ***, действащ в района на РС - К. /л. 147-148/ ответницата Р. К. продала на лицето Т. Ф. Т. апартамент с площ 40,77 кв. м. с административен адрес гр. К., ул. „К. М.“ блок № ** /придобит преди проверявания период/ срещу посочена цена от 10000 лева., но съгласно изслушаната съдебна експертиза пазарната цена към момента на отчуждаване е **31 160 лева, която стойност следва да бъде отнесена като приход.** С Нотариален акт № * от **.**.**** г., том * , рег. № **, дело № */**** г. на нотариус № ***, действащ в района на РС - К., ответникът А. А. Т. и брат му К. А. Т. са продали на лицето С. Д. Ю. недвижими имоти в с. В., община С. - две къщи /едноетажна и двуетажна/ заедно със складова постройка и търговски обект, изградени в общинско дворно място, срещу посочена цена от 6000 лева. Оценката на вещото лице П. е пазарна цена към момента на отчуждаването от **71 540 лева, която стойност съгласно квотата на ответника сочи приход от 35 770 лв.**

До тук става ясно, че установеният приход от продажба на недвижимо недвижимо имущество, което са притежавали ответниците, за проверявания период е 66 930 лв. Възражението на ищеца, което се поддържа и пред настоящия съд е, че не следва да се прибавя като приход за ответника от продажба на имота в с.Вълчан другата половина от пазарната цена, която съгласно пазарната оценка е в размер на 35 770 лв. и която според дяла в съсобствения имот следва да бъде получена от брата на ответника К. Т. На базата на кореспондиращи приложени по делото частни документи съгласно които братът на ответника се е задължил да му прехвърли сумата получена от продажбата на неговата $\frac{1}{2}$ ид.ч. от имота, братът К. Т. е разпитан като свидетел от окръжния съд и е заявил, че както сумата получена от него като авансово плащане през 2009 г. извършено от купувача, така и сумата в доплащане, е предал на брат си - ответника А.Т. в замяна на отстъпки за други имоти. Въззивникът възражава срещу кредитирането на показанията на този свидетел и сочи, че те не съответстват с движенията по банковата му сметка, но съдът не споделя тези възражения, тъй като свидетелските показания в случая са допустимо доказателствено средство за предоставянето на сумата, а съдът няма основания да се съмнява в достоверността на показанията на свидетеля за предоставянето на средства за уреждане на отношения между близки роднини. Тъй като предоставянето на сумата от брата на ответника може да е станало и с негови налични пари, движенията по банковата сметка на свидетеля не са показателни – респ. опровергаващи сочените от него факти. Ето защо настоящият съд възприема извода на окръжния съд, че към получените средства от продажба на собствено недвижимо имущество следва да се **прибави и сумата от – 35 770 лв.** пазарната цена на дяла на брата на ответника, която той му е предоставил. **Горното сочи, че следва да се приеме общ размер на приход от продажба на недвижимо имущество през проверявания период в размер на 102 700 лв.**

8.приходите получени от продажба на леки автомобили в процесния период /Джип Чероки- продаден на 16.01.2017 год., Пежо 307- продаден на 07.10.2014 год. - л.913, Хюндай ИХ – продаден на 05.03.2016 год., Нисан Ноте – продаден на 25.11.2015 год., Рено Туинго – продадено на 04.03.2014 год./ **по пазарните цени сочени от вещото лице към момента на отчуждаване са общо 38 200 лв.** Възражено е от въззивника, че към момента на закупуването на автомобилите същите са били незаконно придобито имущество, поради което сумата от продажбата на автомобилите не следва да се включва като приход за ответниците пред проверявания период. Възражението е неоснователно. Както вече беше посочено, **извод за незаконно придобито имущество може да се направи само след извършване на икономическия анализ за целия проверяван период /а не година за година/, и то само след като се установи значително несъответствие,** поради което няма основание тази сума да бъде изключена от прихода. Ето защо съдът включва сумата от **38 200 лв. като приход за ответниците** през проверявания период.

9.установено е по делото, че ответниците са получили за проверявания период суми от отпуснати кредити кредити и по кредитни карти в общ размер от **91 379, 10 лв.,** за което към момента не се спори

10. оспорена от ищеца е налична сума на ответниците през м. 12.2008 год. – 80 000 лв. – върнат заем от П. Ж. К. Представен е договор за заем от 21.07.2007 год. съгласно който ответникът А.Т. е предоставил в заем на П. Ж. К. сумата от 80 000 лв. в брой, с падеж за връщане до 31.12.2008 год., за която сума се твърди, че е била върната на ответника през м. 12.2008 год. в какъвто смисъл е представена разписка /л.1006/. Разпитан като свидетел К. сочи, че познава А. повече от 30 години, като през 2007 год. А. дал на ръка на свидетеля 80 000 лв. за да си купи къща, които свидетелят твърди, че е върнал през 2008 год. Въпреки разпита на свидетеля П. К. и потвърждаването от него на отразеното в частните документи, съдът намира, че ангажираните доказателства не са достатъчно убедителни за да се приеме реално получаване и връщане на сумата от **80 000 лв., поради което не я зачита като приход за ответниците.**

11.по делото са представени доказателства по твърденията на ответниците за предоставени им заеми общо в размер на 66 700 лв. от физически лица през проверявания период, с падежи за връщане на сумите след проверявания период, както следва:

-за предоставен заем от **В. З. З.** на ответницата Р. К. по договор от 03.01.2014 год., в размер на **9600 лв.** в брой, с падеж за връщане 31.12.2020 год., като е представена и разписка за връщане на сумата на 22.10.2019 год. Разпитан като свидетел по делото В. З. З. потвърждава пред съда обстоятелствата отразени в документите за даване и връщане на заемната сума.

-за предоставен заем от **В. Д. З.** на ответницата Р. К. по договор от 06.01.2014 год. в размер на **9 500 лв.** в брой, с падеж за връщане до 31.12.2020

год., като е предоставена и разписка от 28.11.2019 год. за връщане на сумата. Разпитан като свидетел по делото В. Д. З. сочи, че ответникът му е братовчед, потвърждава пред съда обстоятелствата отразени в документите за даване и връщане на заемната сума.

- за предоставен заем от **С. Т. М.** на ответника А. Т. по разписка съдържаща реквизитите на договор за заем от 06.02.2017 год. в размер на **9500 лв.** в брой, с падеж на връщане до 31.12.2019 год., като е представена и разписка за връщане на сумата на 02.10.2019 год. Разпитана като свидетел по делото С. М. потвърждава пред съда обстоятелствата отразени в документите за даване и връщане на заемната сума.

- за предоставен заем от **И. Д. К.** на ответника А. Т. по договор за заем от 08.02.2016 год. в размер на **9800 лв.** в брой, с падеж на връщане до 31.12.2019 год. като е представена и разписка за връщане на сумата на 26.10.2019 год. Разпитана като свидетел по делото И. К. потвърждава пред съда обстоятелствата отразени в документите за даване и връщане на заемната сума.

-предоставен заем от **Я. Щ. Б.** на ответника А. Т. по разписка от 16.01.2017 год. съдържаща реквизитите на договор за заем, в размер на **9500 лв.** в брой, с падеж на връщане до 31.12.2019 год., като е представена и разписка за връщане на сумата на 18.11.2019 год. Разпитан като свидетел по делото Я. Б. потвърждава пред съда обстоятелствата отразени в документите за даване и връщане на заемната сума.

-предоставен заем от **Н. В. В.** на ответника А. Т. по договор за заем от 12.01.2016 год. в размер на **9800 лв.** в брой, с падеж на връщане до 20.12.2019 год., като е представена и разписка за връщане на сумата на 06.12.2019 год. Свидетелят сочи, че ответницата Р. му е леля, потвърждава пред съда обстоятелствата отразени в документите за даване и връщане на заемната сума.

-предоставен заем от **Р. Б. Б.** на ответника А. Т. по договор за заем от 04.02.2015 год. в размер на **9000 лв.** в брой, с падеж на връщане 72 месеца считано от датата на договора, като е представена и разписка подписана от заемотателя, че заемателят на 01.12.2019 год. му е върнал заемната сума от 9000 лв.

Договорите както за предоставения от ответника заем от 80 000 лв., така и за получените заеми от ответниците и обстоятелствата по тях, включително за връщането на заемите, са оспорени от ищеца като неистински, като изготвени без достоверна дата към момента на подписването им и съставени с оглед целите на процеса. Всички посочени по-горе трети лица, за които се твърди, че са получили, съответно - предоставили заеми на ответниците през поверявания период не са лица от близкия роднински кръг на ответниците и макар за представените договори за заем, с изключение на този сключен с Р. Б., да са ангажирани свидетелските показания на заемателя, съответно на заемотателите, които твърдят, че

договорите са реални, извън обстоятелствата твърдени от страните по тези правоотношения липсват други доказателства или обстоятелства въз основа на които да се приеме реалното постъпление на сумите по договорите в патримониума на ответниците за проверявания период, **поради което, в съответствие и с възраженията по въззивната жалба на ищеца, съдът не включва в приходната част на ответниците за проверявания период сумата от общо 66 700 лв. – предоставени заеми от трети лица.**

Разходи на ответниците през проверявания период, включително за придобиване на имущество:

1.разходите за закупуване на недвижимо имущество следва да се определят съгласно чл.148, ал.2, т.1 от ЗПКОНПИ по пазарни цени към момента на придобиването и са в общ размер от **196 630 лв.**, по което страните не спорят пред настоящия съд. Както е посочил първоинстанционния съд, с нотариален акт № *** от **.**.**** г., том *, рег. № ****, дело № ***/**** г. на нотариус № *** с район на действие РС - Б., вх. рег. № ****/**** г. /л. 144/ ответницата Р. К. закупила от „ВИЛ Билдинг“ ЕООД апартамент с административен адрес гр. Б., ж.к. „И.“, бл. **, ет. *, ап. ** - СОС с КИ 07079.501.97 с площ от 57,44 кв.м. на цена от 41500 лева, при установена по делото пазарна цена от **57 730 лева**. С нотариален акт № ** от **.**.**** г., том *, рег. № ****, дело № ** на нотариус № ***, действащ в района на РС - Б. /л. 145/ тогава малолетната ответница М.Т. чрез майка си Р. К. закупила от „Домострой 7“ ООД ателие с административен адрес гр. Б., ж.к. „И.“, бл. ***, ет. * - СОС с КИ 07079.501.202.1 със застроена площ 56,61 кв.м. на цена от 48000 лв., при установена по делото пазарна цена от **78 360 лв.** С нотариален акт № *** от **.**.**** г., том *****, рег. № *****, дело № *****/**** г. по описа на нотариус № ***, действащ в района на РС - К. /л. 149-150/ ответниците А.Т. и Р.К. закупили от лицата Д. К., Д. Я. и Д. К. апартамент с административен адрес гр. К., ул. „К. О.“ № *, ЖСК „З.“, етаж *, със застроена площ от 88 кв.м. на цена от 33000 лв., при установена по делото пазарна цена от **60 540 лв.**

2.установено е по делото, че за покупка на автомобили през проверявания период /Сузуки Витара- закупен на 01.02.2016 год., Сузуки SX4 – закупен на 16.11.2015 год., Джип Чероки – закупен на 24.08.2015 год., Пежо 307- закупено на 13.10.2012 год., Хюндай ИХ – закупен на 15.10.2014 год., Нисан Ноте - закупен на 10.02.2014 год./ съгласно пазарните стойности сочени от вещото лице, ответниците са направили разходи в общ размер на **133 313,25 лв.** По тези разходи не се спори пред настоящия съд.

3.установен е по делото общият размер на обичайни и извънредни разходи, включително по кредити в размер на общо **252 906 лв.-по тези разходи не се спори пред настоящия съд**, формирани като сбор от разходи за издръжка на семейството в общ размер от 111982, платени данъци, банкови такси, застрахователни премии, суми по изпълнителни дела в общ размер от 20 836,90 лв., разходи за почивка и др. в общ размер от 28709 лв., разходи за

погасителни вноски и лихви по кредити в общ размер от 91 379,10 лв.

4.по вече изложените съображения неоснователни са възраженията на въззивника относно това, че следва да се включи като разход на ответниците сумата от общо **271 760,85 лв.**- преминали суми по банкови сметки на ответниците за проверявания период. Това са преминали през банковите им сметки суми **от различни източници**. Приходът и разходът се формират от източниците, а сумите само преминават през банковите сметки на ответниците. Това са суми получени като приход от кредит, заплата, дарение, застрахователно правоотношение и пр. или извършен разход при теглене или превод – за издръжка, за пътуване, за закупуване на имущество, за погасяване на кредити и пр., които вече са отчетени при анализа, защото именно сумите от източниците и извършените разходи се включват в икономическия анализ. Ако преминалите суми през банковите сметки на ответниците отново бъдат включени в икономическия анализ би се получило нелогично и недопустимо дублиране на суми. Предвид горното и с оглед приетото по преобладаващата съдебна практика на ВКС, съдът приема, че сумите преминали през банковите сметки на ответниците, включително и тези внесени от трети лица, дори при неустановено основание за внасянето, които не са налични към момента на започване на проверката, не следва да се включват при изчисляване на несъответствието нито като приход, нито като разход, като дори при установено значително несъответствие такива суми не подлежат на отнемане в полза на държавата по реда на ЗПКОНПИ, тъй като са неналични или трансформирани в друго подлежащо на отнемане имущество.

5.като разход следва да се включат наличните средства по банковите сметки на съпрузите-ответници за които към момента не се спори, че са в размер на общо **1120 лв.**

На базата на посочените по-горе стойности се установява, че в случая е налице несъответствие между имуществото на проверяваните лица и нетния им доход за процесния период в размер на минус 113 034,36 лв., поради което не е установена изискуемата предпоставка по пар.1, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ за наличие на значително несъответствие надвишаващо 150 000 лв., и по аргумент за противното от чл.107, ал.1 от ЗПКОНПИ **не е налице незаконно придобито от ответниците имущество, което да бъде отнето от тях по реда на този закон.**

Исковата претенция на Комисията по делото е неоснователна и следва да бъде отхвърлена, а като е стигнал до идентични правни изводи по същество на спора Бургаският окръжен съд **е постановил правилно съдебно решение, което следва да бъде потвърдено от настоящия съд.**

По въпросите за дължимите държавни такси и съдебни разноски:

1.Първоинстанционният съд не е присъдил дължимата държавна такса за първоинстанционното разглеждане на делото, поради което върху цената на иска от общо 426 676,18 лв., настоящият съд следва да осъди ищеца **да заплати държавна такса за първоинстанционното разглеждане на делото**

в размер на 17067 лв. Таксата следва да бъде внесена по сметка на Бургаския апелативен съд.

С оглед изхода на делото пред настоящия съд, въззивникът следва да бъде осъден да заплати **държавна такса за въззивно обжалване в размер на 8533,52 лв.**, която следва да бъде заплатена по сметка на Бургаския апелативен съд.

Тъй като предявеният иск касае частни държавни вземания, не е налице условието за освобождаване от задължение за внасяне на държавна такса по чл. 84, ал. 1, т. 1 от ГПК. Разпоредбата на чл. 162, ал. 1, т. 5 от ДОПК е неотнositима, тъй като сред изброените в т.5 публични вземания на държавата: **за паричната равностойност на вещи, отнети в полза на държавата, глоби и имуществени санкции, конфискации и отнемане на парични средства в полза на държавата**, при невъзможност за разширително тълкуване на императивната правна норма, **не попада отнетото в полза на държавата незаконно придобито имущество по гражданския ЗПКОНПИ.** В подкрепа на това становище на настоящия съд е и обстоятелството, че с разпоредбата на чл. 158, ал. 4 от ЗПКОНПИ законодателят е предвидил, **че при сключване на спогодба пред съда по този граждански закон държавната такса се определя върху сумата, за която е постигната спогодбата и се поема поравно от страните.** Ако законодателят е имал предвид, че вземанията на държавата по ЗПКОНПИ са публични вземания и по иска по чл.153 и сл. от закона не се дължи държавна такса от Комисията, първо-това е следвало изрично да бъде посочено в закона и второ - **не би предвидил хипотезата на чл.158, ал.4 от ЗПКОНПИ, при която Комисията винаги дължи държавна такса наравно с насрещната страна.** Последното е недопустимо в случай, че се визира публично държавно вземане.

2.Присъждането на разноски в полза на ответниците, включително за настоящата инстанция е последица от изхода на делото, поради което ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответниците направените **съдебни разноски пред окръжния съд от общо 11 307 лв., в която част решението също следва да бъде потвърдено.**

Неоснователно е възражението на ищеца за наличието на предпоставките по чл.165, ал.6 от ЗПКОНПИ за възлагането на разноските на ответниците. Тази разпоредба изисква като кумулативна предпоставка доказателствата ангажирани за първи път пред съда от страна на ответниците да не са събрани по независещи от Комисията причини, а по делото не се установи Комисията да е била в невъзможност да събере всички доказателства от значение за изхода на делото. От друга страна възлагането на разноските изцяло или отчасти на ответниците при отхвърляне на иска на Комисията не е императивно правило, а е предоставено на преценката на съда. В случая при преценката си съдът взе предвид, че отхвърлянето на иска е в резултат на различната от тази използвана от Комисията методика при

определяне на значително несъответствие, включването в имуществото на ответниците на преминали през банковите им сметки, но неналични към момента на проверката парични средства, изчисляване на несъответствие за всяка отделна календарна година, а не общо за целия период и др. При съобразяване на изложеното по-горе съдът намира, че не е обосновано възлагане на съдебните разноски в тежест на ответниците по делото, поради което и предвид изхода от делото, въззивникът-ищец следва да заплати на въззиваемите-ответници **направените пред въззивния съд разноски в размер на 10 500 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение.** Съгласно Наредба №1 за МПРАВ предвиденият минимален размер на адвокатското възнаграждение в случая е 10 063,52 лв. Ето защо, при отчитане на правната и фактическа сложност на делото, и обстоятелството, че възнаграждението е за защита на тримата въззиваеми, съдът намира за неоснователно възражението по чл.78, ал.5 от ГПК направено от ищеца-въззивник, за прекомерност на адвокатското възнаграждение заплатено за защита на ответниците-въззиваеми, поради което присъжда заплатеното адвокатско възнаграждение от въззиваемите в пълен размер.

Мотивиран от горното, Бургаският апелативен съд,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260042/23.03.2022 год. по гр. д. № 1886/2020 год. по описа на Бургаския окръжен съд.

ОСЪЖДА Комисия за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество, БУЛСТАТ 129010997, със съдебен адрес гр. Велико Търново, пл. "Център 2", сграда на Областен управител, ет. 2, ст. 211А, да заплати по сметка на Бургаския апелативен съд **държавна такса за първоинстанционното разглеждане на делото в размер на 17 067 лв. /седемнадесет хиляди и шестдесет и седем лева/, както и държавна такса за въззивно обжалване в размер на 8 533,52 лв. /осем хиляди петстотин тридесет и три лева и петдесет и две стотинки/.**

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество, БУЛСТАТ 129010997, със съдебен адрес гр. Велико Търново, пл. "Център 2", сграда на Областен управител, ет. 2, ст. 211А да заплати на **А. А. Т., ЕГН *******, с адрес гр. К., ул. „Е. А.“ № **, вх. *, ет. *, **Р. В. К., ЕГН *******, с адрес: гр. К., ул. „К. О.“ № * и **М. А. Т., ЕГН *******, с адрес: гр. К., ул. „К. О.“ № * направени пред въззивния съд разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на **10 500 лв. /десет хиляди и петстотин лева/.**

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния касационен съд с касационна жалба, в едномесечен срок от връчването на препис от него на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____